

AUTORITÀ PER LE
GARANZIE NELLE
COMUNICAZIONI

REZOLUȚIA NR. 298/23/CONS

REGULAMENT DE PUNERE ÎN APLICARE A ARTICOLULUI 41 ALINEATUL (9) DIN DECRETUL LEGISLATIV NR. 208 DIN 8 NOIEMBRIE 2021 PRIVIND PROGRAMELE, MATERIALELE VIDEO GENERATE DE UTILIZATORI SAU COMUNICĂRILE COMERCIALE AUDIOVIZUALE ADRESATE PUBLICULUI ITALIAN ȘI TRANSMISE DE O PLATFORMĂ DE PARTAJARE A MATERIALELOR VIDEO AL CĂREI FURNIZOR ESTE STABILIT ÎNTR-UN ALT STAT MEMBRU

AUTORITATEA

La reuniunea Consiliului din 22 noiembrie 2023,

având în vedere Legea nr. 481 din 14 noiembrie 1995 privind normele de concurență și reglementarea serviciilor de utilitate publică. Instituirea autorităților de reglementare a serviciilor de utilitate publică,

având în vedere Legea nr. 249 din 31 iulie 1997 privind instituirea Autorității de Reglementare a Comunicațiilor și normele referitoare la sistemele de telecomunicații și de radioteleviziune,

având în vedere Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2000 privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic, pe piața internă (denumită în continuare și „Directiva privind comerțul electronic” sau „Directiva CE”),

având în vedere Decretul legislativ nr. 70 din 9 aprilie 2003 privind punerea în aplicare a Directivei 2000/31/CE privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic, pe piața internă, în special articolul 5 alineatele (2), (3) și (4),

având în vedere Directiva (UE) 2018/1808 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 noiembrie 2018 de modificare a Directivei 2010/13/UE privind coordonarea anumitor dispoziții stabilite prin acte cu putere de lege sau acte administrative în cadrul statelor membre cu privire la furnizarea de servicii mass-media audiovizuale (Directiva serviciilor mass-media audiovizuale) având în vedere evoluția realităților pieței (denumită în continuare și „Directiva DSMAV”),

având în vedere, în special, considerentul (10) din Directiva (UE) 2018/1808, potrivit căruia *În conformitate cu jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene (denumită în continuare «Curtea»), este posibil ca libertatea de a presta servicii, garantată în temeiul tratatului, să fie restrânsă din motive imperative de interes public*

general, cum ar fi obținerea unui nivel ridicat de protecție a consumatorilor, cu condiția ca astfel de restricții să fie justificate, proporționale și necesare. Prin urmare, un stat membru ar trebui să poată lua anumite măsuri care să asigure respectarea normelor sale de protecție a consumatorilor care nu intră în domeniile coordonate de Directiva 2010/13/UE. Măsurile luate de un stat membru pentru asigurarea punerii în aplicare a regimului său național în materie de protecție a consumatorilor, inclusiv în ceea ce privește publicitatea pentru jocurile de noroc, ar trebui să fie justificate, proporționale cu obiectivul urmărit și necesare, în conformitate cu jurisprudența Curții. În orice caz, un stat membru de recepție nu trebuie să ia nicio măsură care ar împiedica retransmiterea pe teritoriul său a transmisiilor de televiziune care provin dintr-un alt stat membru.

având în vedere Regulamentul (UE) 2022/2065 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 octombrie 2022 privind o piață unică pentru serviciile digitale și de modificare a Directivei 2000/31/CE (Regulamentul privind serviciile digitale, denumit în continuare și „DSA”), în special, articolele 4, 5, 6, 8, 9, 10 și 85,

având în vedere acordul bilateral de cooperare între Comisia Europeană și Autoritatea de reglementare a comunicațiilor pentru aplicarea Regulamentului privind serviciile digitale, semnat la 30 octombrie 2023,

având în vedere Decretul-lege nr. 123 din 15 septembrie 2023 privind „Măsurile urgente de combatere a suferinței tinerilor, a sărăciei educaționale și a infracțiunilor juvenile, precum și pentru siguranța minorilor în lumea digitală” transformat, cu modificări, prin Legea nr. 159 din 15 noiembrie 2023, în special articolul 15 „Desemnarea coordonatorului serviciilor digitale în punerea în aplicare a Regulamentului (UE) 2022/2065 privind serviciile digitale”,

constatând, în special, că în temeiul articolului 15 alineatul (1) din dispoziția legislativă menționată anterior „Pentru a asigura eficacitatea drepturilor și a eficacității obligațiilor stabilite de Regulamentul (UE) 2022/2065 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 octombrie 2022 privind o piață unică pentru serviciile digitale, precum și supravegherea și realizarea aferente a obiectivelor preconizate, inclusiv în ceea ce privește protecția minorilor împotriva conținutului pornografic disponibil online, precum și a altor conținuturi ilegale sau interzise în alt mod, transmise de platformele online sau de alți operatori de servicii intermediare, și pentru a contribui la definirea unui mediu digital securizat, autoritatea de reglementare a comunicațiilor este desemnată drept coordonator al serviciilor digitale, în sensul articolului 49 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2022/2065”,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1024/2012 a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 privind cooperarea administrativă prin intermediul Sistemului de informare al pieței interne și de abrogare a Deciziei 2008/49/CE a Comisiei („Regulamentul IMI”), în special articolul 29,

având în vedere Directiva (UE) 2015/1535 a Parlamentului European și a Consiliului din 9 septembrie 2015 referitoare la procedura de furnizare de informații în domeniul reglementărilor tehnice și al normelor privind serviciile societății informaționale (*Text codificat*), în special articolul 5,

având în vedere Decretul legislativ nr. 208 din 8 noiembrie 2021 privind punerea în aplicare a Directivei (UE) 2018/1808 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 noiembrie 2018 de modificare a Directivei 2010/13/UE privind coordonarea anumitor dispoziții stabilite prin acte cu putere de lege sau acte administrative în cadrul statelor membre cu privire la Legea consolidată pentru furnizarea de servicii mass-media audiovizuale având în vedere evoluția realităților pieței (denumit în continuare „TUSMA” sau „textul unic”), în special articolele:

- 3 alineatul (1) litera (c), în care „serviciul de platformă de partajare a materialelor video” înseamnă un serviciu astfel cum este definit la articolele 56 și 57 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, scopul principal al serviciului respectiv sau al unei secțiuni dissociabile a acestuia sau o funcționalitate esențială a acestuia fiind furnizarea către publicul larg de programe, de materiale video generate de utilizatori, sau de ambele, în scop informativ, de divertisment sau educativ, pentru care furnizorul platformei de partajare a materialelor video nu are responsabilitate editorială, prin rețele de comunicații electronice în înțelesul articolului 2 litera (a) din Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 2002, și a căror organizare este stabilită de către furnizorul platformei de partajare a materialelor video, inclusiv prin mijloace automate sau algoritmi, în special prin afișare, marcare și secvenționare”,
- 4 alineatul (1), din *Legea consolidată*, care stabilește că 1. *Principiile fundamentale ale sistemului serviciilor mass-media audiovizuale, radiodifuziunii și serviciilor de platformă de partajare a materialelor video includ garantarea libertății și pluralismului mass-mediei difuzate, protecția libertății de exprimare a fiecărei persoane, inclusiv libertatea de opinie și libertatea de a primi sau de a comunica informații sau idei fără limite, respectând în același timp demnitatea umană, principiul nediscriminării și lupta împotriva discursurilor de incitare la ură, obiectivitatea, exhaustivitatea, fidelitatea și imparțialitatea informațiilor, protecția drepturilor de autor și a drepturilor de proprietate intelectuală, deschiderea către diferite opinii și tendințe politice, sociale, culturale și religioase, precum și protejarea diversității etnice și a patrimoniului cultural, artistic și ecologic, la nivel național și local, respectând în același timp libertățile și drepturile, în special demnitatea persoanei și protecția datelor cu caracter personal, promovarea și protecția bunăstării, sănătății și dezvoltării fizice, mentale și morale armonioase a copilului, garantate de Constituție, de dreptul Uniunii Europene, de normele internaționale în vigoare în dreptul italian, precum și de legile statului și regionale.*
- 9 alineatul (1), potrivit căruia „Autoritatea, în exercitarea atribuțiilor care îi sunt încredințate prin lege, asigură respectarea drepturilor fundamentale ale persoanei în

domeniul comunicațiilor, inclusiv prin intermediul serviciilor mass-media audiovizuale sau radio. Autoritatea își exercită competențele în mod imparțial și transparent și în conformitate cu obiectivele Directivei (UE) 2018/1808, în special în ceea ce privește pluralismul mass-mediei, diversitatea culturală și lingvistică, protecția consumatorilor, accesibilitatea, nediscriminarea, buna funcționare a pieței interne și promovarea concurenței loiale.”

- 9 alineatul (2), potrivit căruia „Autoritatea, în domeniul serviciilor mass-media audiovizuale și radio și al serviciilor de platformă de partajare a materialelor video, exercită competențele prevăzute de normele prezentului text unic, precum și competențele conferite deja de celelalte norme în vigoare, chiar dacă nu sunt incluse în textul unic și, în special, competențele prevăzute de Legile nr. 223 din 6 august 1990, nr. 481 din 14 noiembrie 1995 și nr. 249 din 31 iulie 1997”,

- 41 alineatul (7) din Decretul legislativ nr. 70 din 9 aprilie 2003 conform căruia *fără a aduce atingere articolelor 14-17 din Decretul legislativ nr. 70 din 9 aprilie 2003 și fără a aduce atingere dispozițiilor alineatelor precedente, libera circulație a programelor, a materialelor video generate de utilizatori și a comunicărilor comerciale audiovizuale transmise de o platformă de partajare a materialelor video al cărei furnizor este stabilit într-un alt stat membru și adresat publicului italian poate fi restricționată, printr-o decizie a autorității, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 5 alineatele (2), (3) și (4) din Decretul legislativ nr. 70 din 2003, în următoarele scopuri: (a) protecția minorilor împotriva conținutului care le-ar putea afecta negativ dezvoltarea fizică, mentală sau morală, în conformitate cu articolul 38 alineatul (1); (b) lupta împotriva incitării la ură rasială, sexuală, religioasă sau etnică și împotriva încălcării demnității umane; (c) protecția consumatorilor, inclusiv a investitorilor, în temeiul prezentului text unic”;*

- 41 alineatul (8), potrivit căruia „[În] scopul de a stabili dacă un program, un material video generat de utilizatori sau o comunicare comercială audiovizuală se adresează publicului italian, criterii precum, de exemplu, limba utilizată, implicarea unui număr semnificativ de contacte pe teritoriul italian sau obținerea de venituri în Italia”,

având în vedere articolul 21 (Nediscriminarea) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene din 2000 și, în special, alineatul (1), potrivit căruia „Se interzice discriminarea de orice fel, bazată pe motive precum sexul, rasa, culoarea, originea etnică sau socială, caracteristicile genetice, limba, religia sau convingerile, opiniile politice sau de orice altă natură, apartenența la o minoritate națională, averea, nașterea, un handicap, vârsta sau orientarea sexuală”,

având în vedere articolul 22 (Diversitatea culturală, religioasă și lingvistică) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene din 2000, potrivit căruia „Uniunea respectă diversitatea culturală, religioasă și lingvistică”,

având în vedere articolul 3 din Constituție, conform căruia *Toți cetățenii au demnitate socială egală și sunt egali în fața legii, indiferent de sex, rasă, limbă, religie, opinii politice, condiții personale și sociale. Este de datoria Republicii să elimine obstacolele de natură economică și socială care, limitând efectiv libertatea și egalitatea cetățenilor, împiedică dezvoltarea deplină a persoanei umane și participarea efectivă a tuturor lucrătorilor la organizarea politică, economică și socială a țării,*

având în vedere Decizia-cadru 2008/913/JAI a Consiliului uniunii Europene din 28 noiembrie 2008 privind combaterea anumitor forme și expresii ale rasismului și xenofobiei prin intermediul dreptului penal, precum și Directiva (UE) 2017/541 a Parlamentului European și a Consiliului din 15 martie 2017 privind combaterea terorismului și de înlocuire a Deciziei-cadru 2002/475/JAI a Consiliului și de modificare a Deciziei 2005/671/JAI a Consiliului,

având în vedere Recomandarea de politică generală nr. 15 a ECRI (Comisia Europeană împotriva rasismului și intoleranței Consiliului Europei), privind combaterea discursului de incitare la ură adoptat la 8 decembrie 2015, care încurajează statele să ia măsuri concrete pentru a se asigura că toate formele de discriminare etnică sunt combătute și eliminate, în conformitate cu dreptul internațional care protejează drepturile omului,

având în vedere Decizia-cadru 2008/913/JAI a Consiliului din 28 noiembrie 2008 privind combaterea anumitor forme și expresii ale rasismului și xenofobiei prin intermediul dreptului penal,

având în vedere Codul de conduită pentru combaterea formelor ilegale de discurs de incitare la ură semnat online de Comisia Europeană la 31 mai 2016,

având în vedere Comunicarea Comisiei Europene COM(2017) 555 către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor „Combaterea conținutului ilegal online. *Către o responsabilitate sporită a platformelor online,*

având în vedere „Codul de autoreglementare pentru mass-media și minori”, aprobat de Comisie pentru instituirea sistemului de radiodifuziune la 5 noiembrie 2002 și semnat de radiodifuzori și de asociațiile semnatare la 29 noiembrie 2002,

având în vedere Decizia nr. 165/06/CSP din 22 noiembrie 2006 privind „Orientările oficiale privind respectarea drepturilor fundamentale ale persoanei, demnitatea personală și dezvoltarea fizică, mentală și morală corectă a minorilor în cadrul programelor de divertisment”,

AUTORITÀ PER LE
GARANZIE NELLE
COMUNICAZIONI
COMUNICAZIONI

având în vedere Decizia nr. 23/07/CSP din 22 februarie 2007 intitulată „Orientările oficiale privind respectarea drepturilor fundamentale ale persoanei și interzicerea transmisiunilor care prezintă scene pornografice”,

având în vedere Rezoluția 51/13/CSP din 3 mai 2013, care conține „Reglementările privind măsurile tehnice care trebuie adoptate pentru a exclude vizionarea și ascultarea de către minori a emisiunilor puse la dispoziție de furnizorii de servicii mass-media audiovizuale la cerere, care le pot afecta grav dezvoltarea fizică, mentală sau morală în temeiul articolului 34 din Decretul legislativ nr. 177 din 31 iulie 2005, astfel cum a fost modificat și completat în special prin Decretul legislativ nr. 44 din 15 martie 2010, astfel cum a fost modificat prin Decretul legislativ nr. 120 din 28 iunie 2012”,

având în vedere Decizia nr. 157/19/CONS de adoptare a Regulamentului privind dispozițiile în materie de respectare a demnității umane și a principiului nediscriminării și combaterea discursurilor de incitare la ură,

având în vedere Decizia nr. 37/23/CONS din 22 februarie 2023 privind Regulamentul în materie de protecție a drepturilor fundamentale ale persoanei în temeiul articolului 30 din Decretul legislativ nr. 208 din 8 noiembrie 2021 (Textul unic al serviciilor mass-media audiovizuale),

având în vedere Decizia nr. 194/23/CONS din 26 iulie 2023 intitulată „Modificarea cadrului de reglementare pentru procedurile de soluționare a litigiilor dintre utilizatori și operatorii de comunicații electronice sau furnizorii de servicii mass-media audiovizuale și în vederea punerii în aplicare a articolului 42 alineatul (9) din TUSMA în ceea ce privește platformele de partajare a materialelor video”,

având în vedere Rezoluția nr. 224/23/CONS din 27 septembrie 2023 privind modificarea Rezoluției nr. 666/08/CONS privind Regulamentul pentru organizarea și întreținerea Registrului operatorilor de comunicații, care vizează stabilirea listei furnizorilor de servicii mass-media aflați sub jurisdicția italiană, precum și prelungirea termenului de încheiere a procedurii menționate la articolul 1 alineatul (5) din Rezoluția nr. 105/23/CONS pentru partea referitoare la înregistrarea în Registrul operatorilor de comunicații ai furnizorilor de servicii poștale, inclusiv furnizorii de servicii de livrare de colete;

având în vedere Decizia nr. 223/12/CONS din 27 aprilie 2012 privind adoptarea noului Regulament privind organizarea și funcționarea Autorității de Reglementare a Comunicațiilor, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Decizia nr. 434/22/CONS,

având în vedere Decizia nr. 107/19/CONS din 5 aprilie 2019 privind Regulamentul privind procedurile de consultare în cadrul procedurilor care intră în sfera de competență a autorității,

având în vedere Decizia nr. 410/14/CONS din 29 iulie 2014 privind Regulamentul de procedură privind sancțiunile și angajamentele administrative, astfel cum a fost modificată, cel mai recent, prin Decizia nr. 437/22/CONS,

având în vedere Decizia nr. 76/23/CONS din 16 martie 2023 privind lansarea consultării publice privind proiectul de regulament de punere în aplicare a articolului 41 alineatul (9) din Decretul legislativ nr. 208 din 8 noiembrie 2021 privind programele, materialele video generate de utilizatori sau comunicările comerciale audiovizuale adresate publicului italian și transmise de o platformă de partajare a materialelor video al cărei furnizor este stabilit într-un alt stat membru,

constatând în special că considerentele (45)-(48) ale Directivei privind comerțul electronic clarifică faptul că:

(45) Limitările răspunderii furnizorilor de servicii intermediare prevăzute în prezenta directivă nu aduc atingere posibilității de a se interveni cu acțiuni în încetare de diferite tipuri. Aceste acțiuni în încetare pot lua în special forma unor hotărâri ale instanțelor judecătorești sau ale autorităților administrative care impun încetarea oricărei încălcări sau prevenirea acesteia, inclusiv prin înlăturarea informațiilor ilicite sau blocarea accesului la acestea.

(46) Pentru a beneficia de limitarea răspunderii, furnizorul unui serviciu al societății informaționale care constă în stocarea informațiilor trebuie să acționeze rapid pentru înlăturarea informațiilor în cauză sau pentru blocarea accesului la acestea de îndată ce ia cunoștință sau își dă seama de caracterul ilicit al acestor activități. Este oportun să se procedeze la înlăturarea informațiilor în cauză sau blocarea accesului la acestea cu respectarea principiului libertății de exprimare și a procedurilor stabilite în acest sens la nivel național. Prezenta directivă nu afectează posibilitatea statelor membre de a defini cerințe specifice care trebuie îndeplinite prompt înainte de înlăturarea informațiilor sau de blocare a accesului la acestea.

(47) Statele membre nu pot impune furnizorilor de servicii obligația de supraveghere decât în legătură cu obligațiile cu caracter general. Aceasta nu privește obligațiile de supraveghere aplicabile într-un caz specific și, mai ales, nu afectează deciziile autorităților naționale luate în conformitate cu legislația internă.

(48) Prezenta directivă nu aduce atingere în nici un mod posibilității statelor membre de a cere furnizorilor de servicii care dețin informații furnizate de destinatarii serviciilor lor să acționeze cu precauțiile care sunt de așteptat în mod rezonabil din partea lor și care sunt definite de legislația internă în scopul de a depista și a preveni anumite tipuri de activități ilicite,

constatând că considerentul (38) din Regulamentul privind serviciile digitale clarifică faptul că:

(38) Ordinele de a acționa împotriva conținutului ilegal și de a furniza informații fac obiectul normelor care garantează competența statului membru în care este stabilit furnizorul de servicii căruia îi este adresat ordinul și normelor care prevăd derogările posibile de la această competență în anumite cazuri, prevăzute la articolul 3 din Directiva 2000/31/CE, numai dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul respectiv. Având în vedere că ordinele în cauză se referă la elemente specifice de conținut ilegal și, respectiv, la anumite informații ilegale, atunci când sunt adresate unor furnizori de servicii intermediare stabiliți în alt stat membru, ordinele în cauză nu restrâng, în principiu, libertatea acestor furnizori de a presta servicii transfrontaliere. Prin urmare, normele prevăzute la articolul 3 din Directiva 2000/31/CE, inclusiv cele privind necesitatea de a justifica măsurile de derogare de la competența statului membru în care este stabilit furnizorul de servicii din anumite motive specificate și privind notificarea unor astfel de măsuri, nu se aplică în ceea ce privește ordinele respective,

constatând, de asemenea, că articolul 6 alineatul (2) din Regulamentul privind serviciile digitale clarifică faptul că: „Prezentul articol nu afectează posibilitatea ca o autoritate judiciară sau administrativă să solicite furnizorului de servicii, în conformitate cu sistemul juridic al unui stat membru, să pună capăt unei încălcări sau să o prevină.”,

Întrucât proiectul de regulament anexat la Decizia nr. 76/23/CONS menționată anterior a fost notificat Comisiei Europene (denumită în continuare și „Comisia”) de către Unitatea centrală de notificare din cadrul Ministerului Întreprinderilor și Indicației „Made in Italy”, în temeiul articolului 5 din Directiva (UE) 2015/1535, din 19 aprilie 2023 (referința nr. 107032). În special, Comisia a trimis o cerere de clarificare la 12 mai 2023 (referința nr. 128467 și suplimentul ulterior nr. de referință 129255 din 15 mai 2023), la care s-a răspuns la 25 mai 2023 (referința nr. 141380), transmis la 31 mai 2023 prin intermediul Unității centrale de notificare menționate anterior. Pe baza feedbackului primit, Comisia a intenționat să prezinte unele considerații concludente printr-o notă primită la 26 iulie 2023 (referința nr. 199894),

având în vedere contribuțiile primite în cadrul consultării publice de către următoarele părți interesate: Confindustria Radio TV (referința nr. 134774 din 19 mai 2023), Google Ireland Limited – denumită în continuare și doar Google – (referința nr. 135451 din 19 mai 2023), Meta Platforms Ireland Ltd – denumită în continuare și doar Meta) (referința nr. 135845 din 22 mai 2023) și U.Di.Con. A.P.S. – Unione Difesa Consumatori (referința nr. 135846 din 22 mai 2023),

după ascultarea observațiilor formulate în cursul audierilor de către următoarele părți interesate care au solicitat acest lucru: Google Ireland Limited la 6 iulie 2023 și Meta Platforms Ireland Ltd la 7 iulie 2023,

după finalizarea consultării publice prevăzute în Rezoluția nr. 76/23/CONS,

având în vedere, în special, următoarele în ceea ce privește observațiile formulate de Comisia Europeană:

în cererea sa de clarificare, formulată în urma notificării proiectului de regulament publicat în vederea consultării, Comisia a solicitat să se precizeze dacă proiectul notificat trebuie considerat o măsură națională de transpunere a articolului 3 alineatul (5) din Directiva privind comerțul electronic (Directiva 2000/31/CE) și motivele care justifică necesitatea de a adopta o procedură separată pentru serviciile constând în platforme de partajare a materialelor video stabilite în afara teritoriului italian. În plus, Comisia a solicitat să se furnizeze unele informații suplimentare, inclusiv limba în care se preconizează că vor avea loc transmisiile și comunicările dintre furnizorul platformei și autoritățile italiene, în conformitate cu proiectul notificat, și persoana de contact menționată la articolul 8 alineatul (1) din proiectul notificat, inclusiv cu referire la punctul de contact menționat la articolul 12 din Regulamentul 2022/2065 (Regulamentul privind serviciile digitale) sau dacă, dimpotrivă, acesta este o obligație suplimentară pentru furnizorul platformei. În plus, Comisia a solicitat să se clarifice dacă identificarea conținutului subiectului, în sensul articolului 8 din proiectul notificat, ar trebui înțeleasă ca incluzând sau nu adresa URL exactă (dacă este disponibilă) pentru a facilita localizarea conținutului, precum și clarificări cu privire la măsurile menționate la articolul 9 alineatul (2) din proiectul notificat care constau în eliminarea conținutului și, în special, adoptarea de către autoritățile italiene a unor măsuri care afectează, de asemenea, disponibilitatea conținutului în afara teritoriului italian. În cele din urmă, Comisia a solicitat să se clarifice dacă proiectul notificat ar trebui interpretat în sensul că nu împiedică transmiterea ordinelor către ceilalți coordonatori ai serviciilor digitale în temeiul articolului 9 alineatul (4) din Regulamentul 2022/2065.

Ca răspuns la cererea de informații suplimentare menționată mai sus, autoritatea a remarcat că regulamentul notificat trebuie considerat o măsură națională de punere în aplicare, pe baza dispozițiilor prevăzute în textul unic, a procedurii prevăzute la articolul 3 din Directiva privind comerțul electronic, pentru serviciile de partajare a materialelor video. În acest sens, autoritatea a declarat că regulamentul menționat mai sus urmează „procedura prevăzută la articolul 5 alineatele (2), (3) și (4) din Decretul legislativ nr. 70 din 2003”, în conformitate cu dispozițiile articolului 41 alineatul (7) din TUSMA. În special, normele prevăzute la articolul 5 alineatele (2), (3) și (4) din Decretul legislativ nr. 70 din 2003 le transpun pe cele prevăzute la articolul 3 alineatul (4), parțial, și la alineatul (5) din directivă.

Prin urmare, Agcom este o autoritate administrativă independentă care nu are competențe legislative, ci mai degrabă competențe de reglementare secundare, regulamentul în cauză având ca obiect punerea în aplicare a unei dispoziții legislative de drept primar (fostul articol 41 din TUSMA).

În ceea ce privește solicitarea de informații suplimentare cu privire la persoana de contact menționată la articolul 8 alineatul (1) din regulamentul notificat, autoritatea a

precizat că această măsură este menită să faciliteze procesul de dialog cu furnizorii de platforme de servicii de partajare a materialelor video și că nu este o obligație, ci doar exercitarea unei simple opțiuni de către furnizorii de platforme de servicii de partajare a materialelor video și că aceasta poate coincide cu cifra identificată de articolul 12 din DSA. De asemenea, în legătură cu măsurile menționate la articolul 9 alineatul (2) din regulamentul notificat, autoritatea a menționat că acesta definește procedura de restricționare a circulației programelor, a materialelor video generate de utilizatori și a comunicațiilor comerciale audiovizuale transmise de o platformă de partajare video al cărui furnizor este stabilit într-un alt stat membru și se adresează publicului italian, în scopuri specifice definite în acesta, și că această dispoziție urmează aceeași procedură prevăzută la articolul 5 alineatele (2)-(5) din Decretul privind comerțul electronic. În această privință, autoritatea a reamintit că, începând din 2013, a instituit și a pus în aplicare o procedură similară care vizează identificarea și încetarea încălcărilor în domeniul protecției drepturilor de autor pe rețelele de comunicații electronice, în aplicarea articolelor 14, 15 și 16 din Decretul legislativ nr. 70 din 9 aprilie 2003, astfel cum este reglementat de regulamentul adoptat prin Rezoluția nr. 680/13/CONS, care a fost deja notificat Comisiei (procedura de notificare nr. 2013/0496/I). În mod similar, în regulamentul în cauză, autoritatea intenționează să se adreseze, în cazuri de urgență, direct furnizorului platformei de partajare a materialelor video, ordonându-i să adopte orice măsură, inclusiv eliminarea, adecvată pentru a împiedica publicul italian să acceseze conținut ilegal. Prin urmare, este vorba despre un simplu ordin de limitare (geoblocare) a conținutului adresat Italiei difuzat de furnizorul de platformă de servicii de partajare a materialelor video stabilit într-un alt stat membru al Uniunii și nu este prevăzută închiderea site-ului. De asemenea, trebuie remarcat faptul că această măsură este justificată în aceleași cazuri ca cele prevăzute la articolul 3 alineatul (1) din Directiva privind comerțul electronic și este considerată demnă de o protecție specială (protecția minorilor, protecția consumatorului, inclusiv a investitorului, lupta împotriva incitării la ură rasială, sexuală, religioasă sau etnică, precum și împotriva încălcărilor demnității umane a persoanei).

În ceea ce privește limba în care se preconizează că vor avea loc transmisiunile și comunicările între furnizorul platformei și autoritățile italiene în conformitate cu regulamentul notificat, autoritatea a precizat că metoda de aplicare în toate actele și măsurile administrative adoptate de autoritate, inclusiv față de entitățile care nu sunt stabilite în Italia, dar care își alocă serviciile acolo, este cea a utilizării limbii italiene. În plus, în ceea ce privește identificarea programului, a materialului video generat de utilizatori sau a comunicării comerciale audiovizuale, în conformitate cu articolul 8 din regulamentul notificat, autoritatea a declarat că nu consideră oportună furnizarea adresei URL exacte, inclusiv în lumina jurisprudenței naționale recente, înțelegându-se că, în cazul în care acest lucru este disponibil, aceasta îi va fi comunicată furnizorului de platformă de servicii de partajare a materialelor video în timp util. În orice caz, autoritatea s-a pus la dispoziție pentru a modifica regulamentul pentru a permite o identificare mai ușoară a conținutului care urmează să fie eliminat.

În cele din urmă, autoritatea a clarificat faptul că regulamentul notificat nu împiedică transmiterea ordinelor către ceilalți coordonatori ai serviciilor digitale în temeiul articolului 9 alineatul (4) din Regulamentul 2022/2065.

De asemenea, având în vedere informațiile suplimentare obținute, Comisia a formulat unele observații concludente cu privire la proiectul de regulament notificat. Ca etapă preliminară, aceasta a făcut trimitere la Regulamentul DSA, care stabilește un cadru de reglementare armonizat pentru furnizorii de servicii intermediare online în ceea ce privește obligațiile acestora de a aborda conținutul ilegal și dăunător din cadrul serviciilor lor. Comisia a precizat, în această privință, că platformele online se numără printre serviciile intermediare în sensul articolului 3 litera (i) din DSA și că, în cazul în care îndeplinesc criteriile prevăzute la articolul 1 alineatul (1) litera (aa) din DSMAV coroborat cu Orientările Comisiei din iulie 2020, aceste platforme s-ar califica și ca servicii de platformă de partajare a materialelor video în temeiul DSMAV. Prin urmare, într-o astfel de situație, s-ar aplica atât DSMAV, cât și Regulamentul privind serviciile digitale.

În general, Comisia observă că regulamentul notificat ar putea fi evaluat în lumina dispozițiilor DSA, deoarece specifică procedura aplicabilă de limitare a disponibilității conținutului stocat de serviciile de platformă de partajare a materialelor video furnizate de entități stabilite în alte state membre decât Italia și care oferă servicii transfrontaliere pe teritoriul italian.

În ceea ce privește detaliile, Comisia a luat act de informațiile furnizate în răspunsul la cererea de informații suplimentare și, în special, de caracterul neobligatoriu al numirii unui punct de contact în temeiul articolului 8 alineatul (1) din regulamentul notificat, care rămâne voluntar pentru furnizorul de servicii și poate coincide cu punctul de contact menționat la articolul 12 din Regulamentul privind serviciile digitale. De asemenea, Comisia a luat act de explicațiile suplimentare privind efectele eventualelor ordine prevăzute în proiectul notificat, care ar fi limitate la destinarii serviciilor de pe teritoriul italian. De asemenea, Comisia a salutat clarificarea potrivit căreia proiectul notificat nu împiedică trimiterea de ordine altor coordonatori ai serviciilor digitale în temeiul articolului 9 alineatul (4) din Regulamentul privind serviciile digitale.

În plus, în ceea ce privește conținutul ordinelor adoptate în temeiul regulamentului notificat, în ceea ce privește introducerea URL-ului exact pentru identificarea conținutului ilegal și utilizarea limbii italiene pentru transmiterea acestora către furnizorii de platforme de partajare a materialelor video, Comisia a subliniat că articolele 9 și 10 din DSA armonizează anumite condiții minime specifice pe care trebuie să le îndeplinească ordinele administrative sau judiciare ale unui stat membru pentru a declanșa obligația furnizorilor de servicii intermediare de a informa autoritățile competente cu privire la măsurile luate ca urmare a acestor ordine. Printre acestea, Comisia menționează: (i) includerea de informații clare care să permită furnizorului de servicii intermediare să identifice și să localizeze conținutul ilegal

[articolul 9 alineatul (2) litera (a) punctele (iv) și (ii) transmiterea într-una dintre limbile declarate de furnizorul de servicii intermediar sau într-o altă limbă oficială a statelor membre, convenită între autoritatea care emite ordinul și furnizorul respectiv sau în limba autorității emitente, cu condiția ca aceasta să fie însoțită de o traducere adecvată [articolul 9 alineatul (2) litera (c) și articolul 10 alineatul (2) litera (c)].

În plus, Comisia a observat că procedura prevăzută în proiectul notificat vizează punerea în aplicare a etapelor procedurale prevăzute la articolul 3 alineatele (4) și (5) din Directiva privind comerțul electronic, inclusiv notificările către țara de origine a prestatorului de servicii și către Comisie. În această privință, Comisia s-a referit, prin urmare, la Sistemul de informare al pieței interne („IMI”), dezvoltat în cadrul proiectului-pilot în temeiul articolului 29 din Regulamentul (UE) nr. 1024/20126 (denumit în continuare „Regulamentul IMI”) și a invitat, dacă este necesar, să facă referire la utilizarea sistemului respectiv pentru emiterea oricărei măsuri împotriva unui anumit furnizor transfrontalier care intră în domeniul de aplicare al articolului 3 din Directiva privind comerțul electronic.

În cele din urmă, Comisia a reamintit necesitatea de a se asigura că legislația națională este în concordanță cu Regulamentul privind serviciile digitale și, după caz, cu Directiva privind comerțul electronic, inclusiv cu sistemul de punere în aplicare prevăzut în cadrul IMI.

Având în vedere contribuțiile dobândite în cadrul consultării publice și al evaluărilor conexe ale autorității, astfel cum sunt reprezentate mai jos:

Observații generale

Principalele poziții ale entităților implicate

Toate entitățile care participă la consultare salută propunerea de regulament în cauză care vizează asigurarea unui nivel ridicat de protecție a utilizatorilor italieni în ceea ce privește conținutul utilizat prin intermediul serviciilor de platformă de partajare a materialelor video.

O entitate speră că criteriile de identificare a materialelor video care vor face obiectul măsurilor restrictive vor fi la fel de stricte ca cele ale sistemului de radiodifuziune.

O altă entitate ia act de anumite aspecte critice legate de coordonarea proiectului de regulament cu Directiva 2010/13/UE serviciilor mass-media audiovizuale, astfel cum a fost modificată ulterior prin Directiva 2018/1808, cu Regulamentul DSA, cu Directiva privind comerțul electronic și, în general, cu principiul țării de origine. În special, din primul punct de vedere, aceasta arată că, deși inspirat de articolul 3 din Directiva CE, proiectul de regulament se califică drept normă națională, a cărei adoptare nu este prevăzută – și, într-adevăr, exclusă în mod expres – de Directiva AVMS și nu este necesară, având în vedere existența dispozițiilor Decretului legislativ 70/03, care sunt exhaustive, imediat aplicabile și care se suprapun pe deplin cu proiectul menționat. În plus, din alt punct de vedere, aceeași entitate ia act de aspecte critice în ceea ce privește

coordonarea între proiectul de regulament și Regulamentul DSA. Aceasta citează, în această privință, considerentul 9 din regulamentul menționat anterior, în temeiul căruia statelor membre li se interzice să adopte cerințe naționale suplimentare în ceea ce privește aspectele care intră în domeniul de aplicare al regulamentului însuși, cu excepția cazului în care se prevede altfel în mod expres, deoarece acest lucru ar afecta aplicarea directă și uniformă a normelor pe deplin armonizate aplicabile furnizorilor de servicii intermediare în conformitate cu obiectivele regulamentului însuși. Într-adevăr, entitatea observă că domeniul de aplicare al proiectului de regulament pare să se suprapună cu cel al Regulamentului DSA, care include protecția minorilor și a consumatorilor, precum și combaterea discursurilor de incitare la ură sau a conținutului discriminatoriu. În sfârșit, aceeași entitate consideră că proiectul de regulament prezintă neconcordanțe în ceea ce privește respectarea principiului țării de origine menționat la articolul 3 din Directiva privind comerțul electronic, în temeiul căruia statul membru nu poate restricționa libera circulație a unui anumit serviciu al societății informaționale în ceea ce privește conținutul care trebuie considerat doar „periculos” și nu ilegal. În cele din urmă, în acest context, entitatea constată că singura interpretare conformă cu dreptul Uniunii a articolului 41 alineatul (7) din TUSMA este cea care limitează domeniul său de aplicare numai la conținutul care constituie un act ilicit. O interpretare diferită, de fapt, ar intra în conflict cu principiul țării de origine și cu interzicerea suprareglementării. În consecință, aceasta sugerează să se precizeze mai bine domeniul de aplicare al actului legislativ, făcând trimitere în mod clar la categoria conținutului care face obiectul limitării la categoria conținutului contrar legislației italiene.

O altă entitate subliniază necesitatea de a respecta principiile dreptului european ca instrument esențial pentru buna funcționare a pieței unice, pentru a favoriza utilizatorii europeni și italieni; în plus, în calitatea sa de platformă de partajare a materialelor video, aceasta subliniază că s-a echipat cu standarde de publicitate extrem de stricte care se aplică tuturor utilizatorilor, inclusiv minorilor, și care impun standarde foarte ridicate pentru anunțurile plătite. Aceasta subliniază importanța armonizării ca principiu-cheie pentru a se asigura că serviciile online și consumatorii pot beneficia de pe urma unei veritabile piețe unice digitale a UE.

În cele din urmă, o altă entitate subliniază importanța dispozițiilor introduse de regulamentul în cauză, în special în ceea ce privește noua procedură care vizează eliminarea conținutului ilegal, care prevede o nouă posibilitate de intervenție atât direct de către Autoritatea de Reglementare a Comunicațiilor, în cazuri de urgență, cât și de către autoritatea de reglementare din țara în care este stabilită platforma de partajare pentru toate celelalte cazuri. Din acest motiv, consideră că este necesar să se disemineze cât mai mult posibil, inclusiv prin sprijinul asociațiilor de consumatori, pentru a sensibiliza utilizatorii cu privire la conținutul aceluiasi regulament.

Observațiile autorității

În ceea ce privește preocupările exprimate cu privire la coordonarea între regulamentul în cauză și principalele regulamente europene menționate în prezentul regulament

(Regulamentul DSA, Directiva privind comerțul electronic, Directiva AVMS), se reiterează de la bun început faptul că legiuitorul național, la transpunerea Directivei 2018/1808, a conferit autorității această competență la articolul 41 din TUSMA. În această privință, trebuie remarcat faptul că legiuitorul a făcut o trimitere expresă la procedurile prevăzute la articolul 5 din Decretul legislativ 70/03.

De asemenea, se remarcă faptul că proiectul de regulament prezentat spre consultare publică a fost notificat Comisiei Europene care, deși a formulat o cerere de clarificare, nu a constatat niciun conflict cu legislația UE. În plus, astfel cum a subliniat Comisia Europeană, regulamentul în cauză se limitează să prevadă o intervenție în anumite cazuri identificate în mod specific la articolul 41 alineatul (7) din Decretul legislativ 208/2021, în următoarele scopuri: *(a) protecția minorilor împotriva conținutului care le poate afecta dezvoltarea fizică, psihică sau morală [...]; (b) combaterea incitării la ură rasială, sexuală, religioasă sau etnică, precum și împotriva încălcării demnității umane și (c) protecția consumatorilor, inclusiv a investitorilor.*

În ceea ce privește preocupările exprimate cu privire la respectarea principiului țării de origine, se reiterează faptul că regulamentul se bazează pe Directiva 2000/31/CE privind comerțul electronic, în temeiul căreia fiecare stat membru poate restricționa la anumite condiții circulația serviciilor de informații dintr-un alt stat în ceea ce privește un anumit serviciu al societății informaționale. În special, în temeiul articolului 3 alineatul (4) din directiva menționată, măsurile pe care un stat membru intenționează să le ia trebuie să fie: (i) necesare pentru o serie de motive identificate (lege și ordine, protecția sănătății publice, siguranța publică și protecția consumatorilor, inclusiv a investitorilor) (ii) referitoare la un anumit serviciu al societății informaționale care este în detrimentul obiectivelor stabilite la punctul 1 sau care constituie un risc serios și grav de prejudiciu și (iii) proporționale cu aceste obiective. În astfel de cazuri, legislația prevede că statul membru, înainte de a lua măsurile în cauză și fără a aduce atingere procedurilor judiciare, inclusiv a celor investigative, și actelor efectuate în contextul unei urmăriri penale, trebuie să îi solicite mai întâi statului membru în care subiectul este stabilit să intervină; în cazul în care nu a luat măsuri sau măsurile nu sunt adecvate, acesta trebuie să notifice Comisiei și statului membru intenția sa de a lua astfel de măsuri.

Articolul 3 alineatul (5) menționat anterior prevede, de asemenea, posibilitatea, pentru cazurile de urgență, de a deroga de la aceste condiții. În această situație, eventualele măsuri adoptate trebuie notificate cât mai curând posibil Comisiei și statului membru în care entitatea este stabilită sau se consideră stabilită, împreună cu motivele urgenței.

Pe baza acestor ipoteze, autoritatea a adoptat regulamentul care vizează protejarea drepturilor de autor în rețelele de comunicații electronice anexat la Rezoluția nr. 680/13/CONS – care reglementează, de asemenea, intervențiile autorității pentru acte ilegale comise de entități stabilite în afara Italiei. Regulamentul sus-menționat, trebuie reamintit, a fost, de asemenea, notificat Comisiei Europene și a fost aprobat de instanța de contencios administrativ.

În ceea ce privește în mod specific coordonarea între regulamentul în cauză și Regulamentul DSA, ar trebui remarcat faptul că articolul 6 din DSA (care a înlocuit articolul 14 din Directiva privind comerțul electronic) consacrat normelor și reglementărilor care reglementează „stocarea informațiilor” nu aduce atingere posibilității, în conformitate cu sistemul juridic al fiecărui stat membru, ca o autoritate judiciară sau administrativă să solicite prestatorului de servicii să prevină sau să pună capăt unei încălcări.

În această privință, trebuie remarcat, astfel cum a subliniat deja Comisia Europeană, că noile dispoziții se aplică în conformitate cu și în limitele stabilite în DSA. În special, autoritatea, în conformitate cu ceea ce a fost exprimat de Comisia Europeană, face trimitere la considerentul 38 din Regulamentul DSA potrivit căruia „ordinele de a acționa împotriva conținutului ilegal și de a furniza informații fac obiectul normelor care garantează competența statului membru în care este stabilit furnizorul de servicii căruia îi este adresat ordinul și normelor care prevăd derogările posibile de la această competență în anumite cazuri, prevăzute la articolul 3 din Directiva 2000/31/CE, numai dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul respectiv. *Având în vedere că ordinele în cauză se referă la elemente specifice de conținut ilegal și, respectiv, la anumite informații ilegale, atunci când sunt adresate unor furnizori de servicii intermediare stabiliți în alt stat membru, ordinele în cauză nu restrâng, în principiu, libertatea acestor furnizori de a presta servicii transfrontaliere.* Prin urmare, normele prevăzute la articolul 3 din Directiva 2000/31/CE, inclusiv cele privind necesitatea de a justifica măsurile de derogare de la competența statului membru în care este stabilit furnizorul de servicii din anumite motive specificate și privind notificarea unor astfel de măsuri, nu se aplică în ceea ce privește ordinele respective”.

Prin urmare, înțelegându-se că, în conformitate cu articolul 8 din DSA, obligațiile generale de a monitoriza sau de a stabili în mod activ faptele sau circumstanțele care indică prezența unor activități ilegale în ceea ce privește platformele digitale nu sunt obligatorii, acest lucru nu aduce atingere posibilității autorității de a solicita prestatorului serviciilor de intermediere să prevină sau să pună capăt unei încălcări, în conformitate cu dispozițiile articolului 6 alineatul (4) din Regulamentul DSA.

În plus, având în vedere, de asemenea, discuțiile cu Comisia, pentru a asigura o aliniere maximă la procedurile prevăzute în DSA, se consideră oportun să se prevadă că autoritatea, în calitate de coordonator al serviciilor digitale pentru Italia (în temeiul articolului 15 din Decretul-lege nr. 123 din 16 septembrie 2023, transformat, cu modificări, prin Legea nr. 159 din 15 noiembrie 2023), procedează la transmiterea, în temeiul articolului 9 alineatul (4) din DSA, a ordinului adoptat tuturor coordonatorilor serviciilor digitale prin intermediul sistemului instituit în temeiul articolului 85 din DSA.

Referitor la definițiile menționate la articolul 1

Principalele poziții ale entităților implicate

O entitate sugerează eliminarea, la articolul 1 litera (f), a frazei „cu excepția așa-numitelor gif-uri” deoarece, după cum bine se cunoaște, gif-urile (formatul Graphics Interchange Format) sunt serii de imagini care pot fi definite numai prin formatul lor și care pot continua pentru o perioadă semnificativă, în scopurile menționate în dispoziția care face obiectul consultării. În special, aceasta observă că chiar și gif-urile de 10 sau 20 de secunde pot transmite conținut dăunător și, în plus, normă regulă în cauză prevede că dorește să nu ia în considerare durata programului în scopuri definitorii.

Observațiile autorității

În ceea ce privește sugestia de a elimina trimiterea la „gif” din definiția unui program și, mai general, de a extinde regulamentul la aceste imagini, trebuie remarcat că această formulare (care le exclude în mod expres) a fost prevăzută direct de legiuitorul italian la articolul 3 alineatul (1) litera (g) din Decretul legislativ 208/2023, cu referire specifică la definiția „programului”. În plus, această includere a fost o alegere făcută atunci când legiuitorul italian a transpus Directiva UE 2018/1808, de asemenea în conformitate cu considerentul 6 din directivă.

Referitor la criteriile subiective de identificare a conținutului destinat publicului italian menționat la articolul 3

Principalele poziții ale entităților implicate

În ceea ce privește criteriile de identificare menite să stabilească dacă un conținut este adresat publicului italian, o entitate constată că acestea contravin articolului 41 alineatele (8) și (9) din Legea consolidată și, în același timp, par a fi generice și excesiv de ample. În special, subliniază că legislația primară nu conferă autorității competența de a defini criteriile de identificare a conținutului adresat publicului italian; aceasta remarcă, în această privință, că articolul 41 alineatul (9) din Legea consolidată nu face decât să limiteze competențele de reglementare ale autorității la „procedura de adoptare a măsurilor menționate la alineatul (7)”, fără a menționa stabilirea criteriilor prin care este identificat conținutul adresat publicului italian. Pe de altă parte, aceeași entitate observă că furnizarea de către legiuitorul național a unei serii de elemente cu titlu de exemplu pare să impună ca conținutul adresat publicului italian să fie luat în considerare în conformitate cu o evaluare care trebuie efectuată de la caz la caz.

Din alt punct de vedere, aceeași entitate susține că intervenția autorității nu s-ar limita, în opinia sa, la clarificarea dispozițiilor legislației primare, ci, în schimb, ar prezenta un caracter inovator nejustificat. Pe de o parte, aceasta observă că dispoziția potrivit căreia îndeplinirea chiar și a unuia dintre criteriile prevăzute la articolul 3 este suficientă pentru a califica conținutul ca fiind destinat publicului italian este contrară articolului 41 alineatul (8) din TUSMA, care, în schimb, se limitează să menționeze cu titlu de exemplu o serie de criterii. Pe de altă parte, aceasta consideră că proiectul de regulament introduce criterii care nu au legătură cu norma principală, dintre care unele, în opinia sa, nu par relevante pentru evaluarea în cauză. În special, aceeași entitate arată că faptul că un furnizor de platformă de servicii de partajare a materialelor video care generează

venituri în Italia sau prevede o interfață pentru utilizatori în limba italiană sau pune la dispoziție limba italiană ca limbă de utilizare a platformei sunt toate elemente lipsite de relevanță pentru a evalua dacă anumite conținuturi generate de utilizatori găzduite pe platforma respectivă sunt destinate publicului italian. În schimb, aceasta observă că aplicarea criteriilor în cazul unui furnizor de platformă de servicii de partajare a materialelor video care își desfășoară activitatea în diferite țări ale UE ar aduce de facto întregul conținut disponibil pe platformă în domeniul de aplicare al proiectului de regulament, în contradicție cu aceeași rațiune a articolului 41 alineatul (7) din Legea consolidată. Prin urmare, aceeași entitate sugerează eliminarea întregii dispoziții.

Observațiile autorității

În ceea ce privește excepția conform căreia legislația primară nu a conferit în mod expres autorității competența de a defini criteriile pentru a stabili dacă un program, un material video generat de utilizatori sau o comunicare comercială audiovizuală sunt destinate publicului italian, se observă cu titlu preliminar că Agcom, în calitate de autoritate administrativă independentă responsabilă cu reglementarea și supravegherea domeniilor de competență, își exercită prerogativele într-un mod funcțional, pentru a satisface cât mai eficient interesul public care stă la baza normelor de abilitare. În acest sens, Comisia poate adopta regulamente sau orientări interpretative menite să clarifice mai bine domeniul de aplicare al dispozițiilor de drept primar. În cazul de față, legiuitorul a identificat deja criterii, deși cu titlu de exemplu, pe baza cărora autoritatea a decis să formuleze orientări interpretative suplimentare, fără a aduce atingere posibilității de a evalua speța de la caz la caz.

În special în ceea ce privește faptul că autoritatea a decis să ia în considerare criteriile vii identificate ca alternative și nu cumulative pentru a stabili dacă un program, un material video generat de utilizatori sau o comunicare comercială audiovizuală, difuzată de un furnizor stabilit într-un alt stat membru, este direcționată către publicul italian, se observă că această alegere se bazează tocmai pe domeniul de aplicare pur explicativ și ilustrativ al acestei liste.

În cele din urmă, în ceea ce privește observațiile formulate cu privire la criteriul referitor la venituri, se reamintește că acest criteriu a fost introdus direct de legiuitorul național.

Referitor la rapoartele către autoritate prevăzute la articolul 6

Principalele poziții ale entităților implicate

O entitate se teme de posibila suprapunere a procedurilor în fața autorității cu proceduri judiciare având ca obiect același conținut audiovizual. În special, aceasta observă că, deși proiectul de regulament prevede că procedurile în fața autorității nu pot fi inițiate sau continuate în cazul în care există proceduri pendinte în fața autorității judiciare cu privire la același conținut, în sensul articolului 6 alineatul (4), obligația Agcom de a se abține apare, în opinia sa, numai în cazul în care procedura se referă la același conținut și a fost inițiată între aceleași părți. În această privință, aceasta observă că, întrucât este vorba despre o procedură întemeiată pe protecția interesului general, identitatea entității care solicită eliminarea unui anumit conținut nu prezintă o importanță primordială, spre deosebire de identitatea conținutului în discuție în procedura în cauză și de furnizorul de platformă de servicii de partajare a materialelor video care îl găzduiește. Prin urmare, aceasta consideră că procedurile judiciare care implică același furnizor de platformă de servicii de partajare a materialelor video, dar o contraparte diferită ar trebui, în orice caz, să conducă la o interdicție inițială sau ulterioară la proceduri ulterioare, în conformitate cu principiul *ne bis in idem*.

Observațiile autorității

În ceea ce privește observațiile formulate cu privire la riscul unei posibile suprapuneri a procedurilor în fața autorității cu proceduri judiciare având ca obiect același conținut audiovizual, suntem de acord cu sugestia făcută. De fapt, având în vedere că procedura de eliminare a conținutului de pe o platformă de partajare a materialelor video se bazează pe protecția interesului public, se convine că identitatea entității care solicită eliminarea acestuia este lipsită de relevanță, în timp ce identitatea conținutului vizat de aceeași procedură este relevantă.

Referitor la procedura de investigare preliminară în fața direcției menționate la articolul 8

Principalele poziții ale entităților implicate

În ceea ce privește procedura de investigare preliminară în fața autorității și, în special, în fața direcției competente reglementate de articolul 8 din proiectul de regulament, o entitate consideră că intervalul de timp al procedurii preliminare de investigare în fața direcției este excesiv de lung și sugerează o contracție semnificativă a termenelor. În special, aceasta sugerează că procedura administrativă ar trebui încheiată în cinci zile în loc de 30 de zile și ar trebui suspendată pentru maximum cinci zile în loc de 15 zile. În plus, în ceea ce privește termenele pentru adaptarea spontană, sugerează să se acorde două zile în loc de cinci zile și o posibilă prelungire pentru încă trei zile în loc de cinci zile. Modificările propuse, observă entitatea, sunt necesare, deoarece procedura vizează eliminarea conținutului considerat dăunător dezvoltării psihofizice a minorilor și demnității umane, care incită la ură, prin urmare trebuie să fie un instrument rapid și eficient, care să poată fi utilizat pentru a proteja astfel de situații și interese juridice,

oferind termene care să prevină prejudicii grave și ireparabile aduse utilizatorilor și drepturilor acestora.

Pe de altă parte, o altă entitate își exprimă îndoielile puternice cu privire la furnizarea unor termene stricte pentru furnizorii de platforme de partajare a materialelor video. În special, aceasta observă că indicarea unor termene peremptorii și determinate ar intra în conflict cu abordarea legiuitorului european care, atât în Directiva privind comerțul electronic, cât și în Regulamentul privind serviciile digitale – și în special articolul 9 consacrat ordinelor de combatere a conținutului ilegal emise de autoritățile judiciare sau administrative naționale – a evitat introducerea unor termene prestabilite tocmai pentru a lăsa loc unei evaluări de la caz la caz, inclusiv pe baza naturii conținutului și a altor circumstanțe de fapt, pentru a permite o echilibrare mai precisă a intereselor și pentru a reduce riscurile la adresa libertății de exprimare online. Prin urmare, Comisia sugerează eliminarea oricărei trimiteri la termenele specifice pentru furnizorii de platforme de servicii de partajare a materialelor video prevăzute la articolul 8 din proiectul de regulament și menținerea, în conformitate cu dispozițiile articolului 9 din Regulamentul DSA, a unei trimiteri generale la adoptarea măsurilor necesare „fără întârzieri nejustificate”. Aceeași entitate observă că, în conformitate cu articolul 8 alineatul (5), Agcom este obligată să încheie procedura numai în cazul în care solicitantul inițiază proceduri judiciare. Pe de altă parte, aceasta subliniază lipsa unei dispoziții pentru furnizorul care dorește să inițieze o acțiune în justiție împotriva utilizatorului care a încălcat pe o platformă conținutul pretins ilicit. Prin urmare, Comisia propune modificarea sa în consecință.

Observațiile autorității

În ceea ce privește cererea de reducere a termenelor procedurii prevăzute în acesta, se remarcă faptul că acestea au fost definite prin asigurarea unui echilibru rezonabil între diferitele interese implicate, prin asigurarea unei protecții eficace a utilizatorilor în conformitate cu garanțiile procedurale și prin luarea în considerare a necesității ca autoritatea să efectueze investigațiile necesare. Prin urmare, referindu-se la ceea ce s-a observat deja în ceea ce privește termenele pentru ca furnizorii de servicii de partajare a materialelor video să efectueze eliminarea, se remarcă faptul că termenele stabilite aici sunt termene neobligatorii funcționale pentru a asigura certitudinea în acțiunile administrative.

Cu toate acestea, având în vedere observațiile formulate de diferitele entități implicate în consultare și având în vedere eficiența și eficacitatea acțiunii administrative, termenele pentru încheierea activităților de verificare înainte de investigare sunt reduse de la 12 la cinci [fostul articol 5 alineatul (4)]. În mod similar, în cazul adaptării spontane de către furnizorul platformei de partajare a materialelor video menționat la articolul 8 alineatul (3), inclusiv pe baza dispozițiilor regulamentului privind combaterea pirateriei online (Rezoluția 680/13/CONS, astfel cum a fost modificată), s-a prevăzut ca procedura să se încheie cu o decizie de clasare din partea directorului.

Organismul colectiv competent este informat periodic cu privire la clasările astfel stabilite.

În ceea ce privește în mod specific termenele procedurii, având în vedere observațiile primite și ținând seama de necesitatea de a proceda, în anumite cazuri, prin obținerea de informații relevante pentru acțiunea administrativă, se consideră oportun să se prevadă în mod expres la articolul 11 că orice solicitare de informații, făcută necesară, suspendă termenele procedurii menționate la articolul 8. În sfârșit, în ceea ce privește termenul pentru încheierea procedurii în lumina observațiilor primite și având în vedere eficiența și eficacitatea acțiunii administrative, termenele relevante sunt reduse de la 30 la 15.

Referitor la măsurile finale menționate la articolul 9

Principalele poziții ale entităților implicate

În ceea ce privește dispoziția dedicată măsurilor finale care pot fi adoptate de autoritate, două entități consideră că termenele prevăzute la articolul 9 alineatul (2) din proiectul de regulament sunt extrem de obligatorii pentru executarea de către furnizorul platformei de partajare a materialelor video a unei măsuri a autorității (eliminarea conținutului), deoarece ar stimula eliminarea excesivă a conținutului potențial legitim și, în orice caz, ar intra în conflict cu principiile stabilite de DSA. În special, acestea observă că DSA nu a prevăzut termene predefinite pentru eliminarea conținutului, deoarece acest lucru ar risca să submineze libertatea de exprimare și nu ar permite recunoașterea diferențelor dintre diferitele tipuri de conținuturi. În cele din urmă, acestea observă că stabilirea unor termene aplicabile numai la nivel național ar submina obiectivul DSA de stabilire a unui cadru armonizat pentru reglementarea conținutului și ar risca să creeze insecuritate juridică pentru întreprinderile care își desfășoară activitatea în Europa. Prin urmare, acestea sugerează eliminarea din proiectul de regulament a termenelor de eliminare a conținutului și alinierea acestuia la spiritul și litera DSA, potrivit cărora furnizorii de servicii de intermediere trebuie să dea curs unui ordin de eliminare a conținutului „fără întârzieri nejustificate”.

O entitate, cu referire specifică la ordinul dat de autoritate furnizorului de servicii de partajare de conținut [în conformitate cu articolul 9 alineatul (2) din proiectul de regulament], sugerează să se prevadă identificarea conținutului prin URL-ul relevant pentru a-l identifica într-un mod unic. În această privință, făcând trimitere la dispozițiile articolului 9 din Regulamentul DSA [potrivit căruia „Statele membre trebuie să se asigure că ordinele menționate la alineatul (1) îndeplinesc următoarele condiții: (a) ordinele conțin următoarele elemente: [...] (iv) informații clare care să permită furnizorului de servicii intermediare să identifice și să localizeze conținutul ilegal în cauză, cum ar fi unul sau mai multe URL-uri și, dacă este necesar, informații suplimentare”] observă că adresa URL este singura modalitate de a identifica fără echivoc locația electronică exactă a conținutului care face obiectul măsurilor autorității

și de a permite furnizorului de servicii de partajare a materialelor video să îl evalueze și să ia imediat măsurile corespunzătoare.

O entitate consideră că măsura pe care autoritatea o poate adopta în temeiul articolului 9 din proiectul de regulament este excesiv de generală și de amplă („orice măsură, inclusiv eliminarea, adecvată pentru a împiedica accesul publicului italian la conținutul considerat a fi în conflict cu scopurile prevăzute la articolul 4”); aceeași entitate observă că un domeniu de aplicare atât de amplu ar putea duce la ordine excesiv de împovărătoare, disproporționate sau arbitrare, cum ar fi, de exemplu, obligațiile de monitorizare (interzise în mod expres de Directiva privind comerțul electronic, Directiva AVMS și Regulamentul DSA) sau de blocare a obligațiilor care nu sunt proporționale cu amploarea încălcării (de exemplu, blocarea unor canale întregi în fața încălcărilor limitate sau minore) sau obligații care nu pot fi puse în aplicare din punct de vedere tehnic (în detrimentul aceluiași obiectiv pe care TUSMA urmărește să îl atingă). În plus, proiectul de regulament nu prevede o indicație detaliată a elementelor pe care ordinul restrictiv emis de autoritate trebuie să le conțină în mod necesar, încălcând principiul securității juridice. Astfel de ordine, potrivit aceleiași entități, ar trebui să includă aceleași elemente ca cele prevăzute la articolul 9 din Regulamentul DSA, inclusiv o expunere completă a motivelor pentru a explica de ce informațiile ar constitui conținut ilegal prin trimitere la una sau mai multe dispoziții specifice ale dreptului Uniunii sau ale dreptului național conforme cu același drept.

Observațiile autorității

În ceea ce privește observațiile formulate de participanții la consultare cu privire la identificarea unor termene specifice pentru executarea unei măsuri a autorității de către furnizorul platformei de partajare a materialelor video, se reiterează cele de mai sus. În special, deoarece acestea sunt doar termene neobligatorii și neperemptorii, se consideră oportun să se mențină furnizarea documentului supus consultării. În plus, se reiterează faptul că același lucru nu pare să contravină formulării utilizate de legiuitorul european în Regulamentul DSA, având în vedere caracterul neobligatoriu al acestuia.

În ceea ce privește solicitarea de a indica adresa URL exactă a conținutului în cadrul ordinului, inclusiv în lumina celor observate de Comisia Europeană, se consideră oportun să se prevadă că ordinul trimis furnizorilor de platforme de partajare a materialelor video respectă condițiile prevăzute la articolul 9 alineatul (2) litera (a) punctul (iv) din Regulamentul DSA, referitoare la includerea de informații clare, cum ar fi unul sau mai multe adrese URL exacte și, dacă este necesar, informații suplimentare, care să permită furnizorului platformei de partajare a materialelor video să identifice și să localizeze conținutul ilegal în cauză. În plus, având în vedere condițiile minime specifice pe care ordinele administrative trebuie să le îndeplinească pentru a declanșa obligația furnizorilor de servicii de intermediere de a informa autoritățile competente cu

privire la acțiunile întreprinse în urma acestor ordine, astfel cum a subliniat Comisia, regulamentul prevede că ordinele trebuie transmise în conformitate cu indicațiile menționate la articolul 9 alineatul (2) litera (c) din DSA.

În ceea ce privește preocupările exprimate de o entitate cu privire la conținutul ordinului autorității către platforma de servicii de partajare a materialelor video, se remarcă faptul că, în orice caz, ordinele sunt exacte și specifice. După cum se cunoaște, de fapt, articolul 8 din Regulamentul DSA interzice adoptarea obligației generale de monitorizare sau de cercetare activă a faptelor. Cu toate acestea, pe de altă parte, articolul 6 din același regulament nu aduce atingere posibilității, în conformitate cu ordinea juridică a statului membru, ca o autoritate judiciară sau administrativă să solicite prestatorului de servicii să prevină sau să pună capăt unei încălcări specifice, precum în cauza de față. În ceea ce privește teama de disproporționalitate a ordinului, se amintește că aceasta din urmă, fiind o expresie a unei competențe administrative, se traduce prin adoptarea unui act administrativ care nu numai că trebuie motivat, ci și proporțional cu obiectivul urmărit. În plus, trebuie remarcat faptul că toate măsurile adoptate de autoritate pot fi contestate în fața judecătorului competent.

În cele din urmă, în vederea asigurării unei transparențe maxime și a armonizării cu procedurile din Regulamentul privind serviciile digitale, s-a prevăzut transmiterea ordinului către coordonatorii de servicii digitale din celelalte state membre, în conformitate cu articolul 9 alineatul (4) din Regulamentul privind serviciile digitale.

Referitor la procedura de raportare către autoritatea națională competentă menționată la articolul 10

Principalele poziții ale entităților implicate

O entitate apreciază procedura propusă de proiectul de regulament, care prevede notificarea Comisiei Europene și a autorității naționale competente, și anume cea a statului membru în care furnizorul platformei de partajare a materialelor video este (sau este considerat a fi) stabilit. Cu toate acestea, Comisia constată că termenele prevăzute în regulament, în special la articolul 10 alineatul (2) din proiectul de regulament pentru coordonarea Agcom cu autoritatea națională competentă din statul membru în care este stabilit furnizorul, sunt excesiv de stricte. În acest sens, Comisia sugerează să se facă trimitere la formularea utilizată în memorandumul de înțelegere („MOU”) al ERGA, care utilizează expresia „fără întârzieri nejustificate” în locul unei indicații precise în cadrul căreia să se răspundă.

Pe de altă parte, o altă entitate constată că termenele de intervenție prevăzute de aceasta sunt excesive și de natură să facă intervenția autorității italiene sau a autorității străine tardivă și, prin urmare, ineficace. În această privință, Comisia propune includerea unei proceduri simplificate de cooperare între cele două autorități în ceea ce privește introducerea unor competențe temporare care „în circumstanțe de confirmare specială a

caracterului nociv al conținutului care face obiectul investigației, vizează eliminarea preventivă a acestuia până la definirea procedurii.”

Observațiile autorității

În ceea ce privește preocupările exprimate de unii participanți la consultare, se remarcă faptul că termenele stabilite în cadrul acesteia trebuie înțelese doar ca termene neobligatorii și neperemptorii. În acest sens, nu se consideră acceptată sugestia de a utiliza aceeași formulare deja prevăzută în Regulamentul DSA, deoarece includerea unui termen, deși neobligatoriu, asigură o mai mare certitudine pentru acțiunea autorității în interesul tuturor entităților implicate.

În plus, în ceea ce privește procedura de cooperare între autoritățile diferitelor state membre, în conformitate cu observațiile Comisiei privind emiterea de măsuri împotriva unui furnizor transfrontalier în sensul articolului 3 din Directiva privind comerțul electronic, se consideră oportun să se clarifice în regulament că toate comunicările adresate autorităților celorlalte state membre și Comisiei, în contextul notificării autorității naționale competente se desfășoară prin intermediul Sistemului de informare al pieței interne pentru cooperare administrativă, astfel cum se menționează în Regulamentul (UE) nr. 1024/2012 (sistemul IMI).

Referitor la supravegherea sancționării menționată la articolul 12

Principalele poziții ale entităților implicate

O entitate sugerează să se prevadă în mod expres că, atunci când apar cazurile reglementate de regulamentul în cauză, nu pot fi impuse sancțiuni administrative pecuniare, deoarece articolul 41 din Legea consolidată nu prevede nicio sancționare a furnizorilor de servicii de partajare a materialelor video stabiliți într-un alt stat membru. Articolul 41 alineatul (13) din Legea consolidată contribuie de asemenea în acest sens, prevăzând că „[În cazul încălcării articolelor 41 și 42 de către un furnizor de platforme de partajare a materialelor video stabilit într-un alt stat membru, autoritatea poate trimite un raport corespunzător autorității naționale de reglementare din statul membru respectiv.” Prin urmare, aceasta sugerează eliminarea articolului 12 alineatul (1) din regulamentul în cauză sau menționarea în mod specific a dispozițiilor acestui regulament privind sancțiunile aplicabile regulamentului în cauză, având în vedere lipsa unei competențe de sancționare a autorității.

Observațiile autorității

În ceea ce privește cererea de eliminare a trimerii la regulamentul de procedură privind sancțiunile și angajamentele administrative ale autorității, se remarcă faptul că regulamentul în cauză este un regulament procedural care nu introduce sancțiuni noi și

diferite de dispozițiile legislației primare. În orice caz, autoritatea are în continuare posibilitatea de a proceda în conformitate cu articolul 1 alineatul (31) din Legea 249/1997 în caz de nerespectare a ordinului dat.

Referitor la intrarea în vigoare a regulamentului

Principalele poziții ale entităților implicate

O entitate sugerează stabilirea unui termen de la publicarea regulamentului numai după care acesta intră în vigoare. Acest lucru este pentru a permite furnizorilor de platforme de partajare a materialelor video să se adapteze la dispozițiile conținute în acestea.

Observațiile autorității

În acceptarea solicitării formulate, cu care suntem de acord, inclusiv având în vedere adaptările necesare pentru a asigura respectarea în timp util a ordinelor de eliminare a conținutului ilegal de către furnizorii de platforme de partajare a materialelor video, autoritatea prevede un termen de 30 de zile pentru intrarea în vigoare a regulamentului.

Se consideră în plus, că este oportun ca regulamentul în cauză să fie completat cu ceea ce s-a menționat mai sus cu trimitere specifică la Regulamentul (UE) 2022/2065 (Regulamentul privind serviciile digitale) și la Sistemul de informare al pieței interne pentru cooperare administrativă (sistemul IMI), precum și pentru a face unele clarificări și modificări formale în scopul unei mai mari clarități procedurale în desfășurarea procedurii preliminară de investigare și în gestionarea de către autoritate a rapoartelor;

Considerând, prin urmare, că, având în vedere observațiile formulate în contextul consultării publice de către părțile interesate și observațiile Comisiei Europene, este necesar să se modifice și să se completeze proiectul de regulament supus consultării în limitele și motivele expuse mai sus;

după audierea raportului președintelui,

DISPUNE PRIN PREZENTUL

Articol unic

1. Se aprobă Regulamentul „de punere în aplicare a articolului 41 alineatul (9) din Decretul legislativ nr. 208 din 8 noiembrie 2021 privind programele, materialele video generate de utilizatori sau comunicările comerciale audiovizuale adresate publicului italian și transmise de o platformă de partajare a materialelor video al

cărei furnizor este stabilit într-un alt stat membru”, astfel cum figurează în anexa A la prezenta rezoluție, din care face parte integrantă.

Prezenta rezoluție poate fi contestată în termen de 60 de zile de la publicarea sa în fața Tribunalului Administrativ Regional din Lazio.

Prezenta rezoluție este publicată pe site-ul autorității și intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării.

Roma, 22 noiembrie 2023

PREȘEDINTELE
Giacomo Lasorella

Atestarea conformității deciziei
SECRETARUL GENERAL
Giulietta Gamba

Anexa A la Rezoluția nr. 298/23/CONS

REGULAMENT DE PUNERE ÎN APLICARE A ARTICOLULUI 41 ALINEATUL (9) DIN DECRETUL LEGISLATIV NR. 208 DIN 8 NOIEMBRIE 2021 PRIVIND PROGRAMELE, MATERIALELE VIDEO GENERATE DE UTILIZATORI SAU COMUNICĂRILE COMERCIALE AUDIOVIZUALE ADRESATE PUBLICULUI ITALIAN ȘI TRANSMISE DE O PLATFORMĂ DE PARTAJARE A MATERIALELOR VIDEO AL CĂREI FURNIZOR ESTE STABILIT ÎNTR-UN ALT STAT MEMBRU

PARTEA I

Articolul 1

Definiții

1. În sensul prezentului regulament, sunt stabilite următoarele definiții:
 - a) „TUSMA” înseamnă Decretul legislativ nr. 208 din 8 noiembrie 2021 privind punerea în aplicare a Directivei (UE) 2018/1808 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 noiembrie 2018 de modificare a Directivei 2010/13/UE privind coordonarea anumitor dispoziții stabilite prin acte cu putere de lege sau acte administrative în cadrul statelor membre cu privire la furnizarea de servicii mass-media audiovizuale având în vedere evoluția realităților pieței;
 - b) „Decret legislativ” înseamnă Decretul nr. 70 din 9 aprilie 2003 privind punerea în aplicare a Directivei 2000/31/CE privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic, pe piața internă;
 - c) „furnizor de servicii” înseamnă furnizorul de servicii ale societății informaționale sau persoana fizică sau juridică sau asociația nerecunoscută care furnizează un serviciu al societății informaționale, și anume serviciul menționat la articolul 1 alineatul (1) litera (b) din Legea nr. 317 din 21 iunie 1986, astfel cum a fost modificată prin Decretul legislativ nr. 223 din 15 decembrie 2017 și modificările ulterioare;
 - d) „serviciu de platformă de partajare a materialelor video” înseamnă un serviciu astfel cum este definit la articolele 56 și 57 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, scopul principal al serviciului respectiv sau al unei secțiuni dissociabile a acestuia sau o funcționalitate esențială a acestuia fiind furnizarea către publicul larg de programe, de materiale video generate de utilizatori, sau de ambele, în scop informativ, de divertisment sau educativ, pentru care furnizorul platformei de partajare a materialelor video nu are responsabilitate editorială, prin rețele de comunicații electronice în înțelesul articolului 2 litera (a) din Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 2002, și a căror organizare este stabilită de către furnizorul platformei de partajare a materialelor video, inclusiv prin mijloace automate sau algoritmi, în special prin afișare, marcare și secvenționare;
 - e) „furnizor de platforme de partajare a materialelor video” înseamnă persoana fizică sau juridică care furnizează un serviciu de platformă de partajare a materialelor video;
 - f) „program” înseamnă o serie de imagini animate, cu sau fără sunet, cu excepția așa-numitului *gif*, care constituie un singur element, indiferent de durata sa, în cadrul unui program sau al unui catalog stabilit de un furnizor de servicii mass-media, inclusiv filme de lung metraj, clipuri video, evenimente sportive, comedii de situație (sitcomuri), documentare, programe pentru copii și ficțiune originală;

- g) „video generat de utilizator” înseamnă o serie de imagini animate, cu sau fără sunet, care constituie un singur element, indiferent de durata sa, creat de un utilizator și încărcat pe o platformă de partajare a materialelor video de către același utilizator sau de către orice alt utilizator;
- h) „comunicare comercială audiovizuală” înseamnă imagini, cu sau fără sunet, destinate să promoveze, direct sau indirect, bunurile, serviciile sau imaginea unei persoane fizice sau juridice angajate într-o activitate economică, inclusiv, printre altele, publicitatea televizată, sponsorizarea, promovarea televiziunii, cumpărăturile de televiziune și plasarea de produse, inserate sau de însoțire într-un program sau material video generat de utilizatori în schimbul unei plăți sau al unei alte compensații sau în scopuri de autopromovare;
- i) „consumator” înseamnă orice persoană fizică care acționează în alte scopuri decât activitatea sa comercială, antreprenorială, artizanală sau profesională;
- j) „utilizator” înseamnă persoana fizică sau juridică care încarcă pe o platformă de partajare a materialelor video conținutul menționat la articolul 3 alineatul (1) literele (g) și (h) din TUSMA, și anume persoana fizică care utilizează conținutul accesibil prin intermediul unei platforme de partajare a materialelor video;
- k) „investitor” înseamnă clientul de retail sau investitorul de retail în temeiul Decretului legislativ nr. 58 din 24 februarie 1998 de stabilire a Legii consolidate privind finanțele, și anume clientul sau investitorul care nu este client profesional sau investitor profesionist;
- l) „coordonator de servicii digitale de la locul de stabilire” înseamnă coordonatorul serviciilor digitale din statul membru în care se află sediul principal al unui furnizor de servicii intermediar sau în care își are reședința sau este stabilit reprezentantul său legal;
- m) „autoritate” înseamnă autoritatea de reglementare în domeniul comunicațiilor;
- n) „organism colectiv” înseamnă Consiliul Autorității;
- o) „direcție” și „director” înseamnă Direcția Servicii Digitale a autorității și directorul *pro-tempore* (provizoriu);
- p) „birou” înseamnă unitatea organizațională de nivelul al doilea;

- q) „autoritate națională competentă” înseamnă autoritatea administrativă a coordonatorului serviciilor digitale din statul membru în care furnizorul unei platforme de partajare a materialelor video este stabilit sau se consideră că este stabilit și care are jurisdicție pentru cazurile reglementate de prezentul regulament;
- r) „persoana responsabilă de procedură” înseamnă administratorul sau funcționarul care, în conformitate cu regulamentul de organizare și funcționare al autorității, are responsabilitatea de a desfășura activitățile de investigare și orice altă obligație legată de procedura menționată în prezentul regulament;
- s) „rețele de comunicații electronice” înseamnă rețele, astfel cum sunt definite la articolul 2 alineatul (1) din Directiva (UE) 2018/1972 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018;
- t) „regulament de sancționare” înseamnă anexa A la Decizia nr. 410/14/CONS, intitulată „Regulamentul de procedură privind sancțiunile și angajamentele administrative”, astfel cum a fost modificată ultima dată și completată prin Decizia nr. 697/20/CONS;
- u) „Directiva AVMS” înseamnă Directiva 2010/13/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 10 martie 2010 privind coordonarea anumitor dispoziții stabilite prin acte cu putere de lege sau acte administrative în cadrul statelor membre cu privire la furnizarea de servicii mass-media audiovizuale, astfel cum a fost modificată prin Directiva (UE) 2018/1808 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 noiembrie 2018;
- v) „Regulamentul DSA” sau, de asemenea, „DSA” înseamnă Regulamentul (UE) 2022/2065 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 octombrie 2022 privind o piață unică pentru serviciile digitale și de modificare a Directivei 2000/31/CE (Regulamentul privind serviciile digitale);
- w) „ERGA” înseamnă Grupul autorităților europene de reglementare în domeniul serviciilor mass-media audiovizuale, instituit prin Decizia C(2014) 462 a Comisiei Europene din 3 februarie 2014;
- x) „Memorandum de înțelegere” înseamnă documentul adoptat de ERGA la 3 decembrie 2020 cu scopul de a stabili un cadru pentru cooperarea și schimbul de informații între membrii săi, în vederea unei aplicări armonizate a Directivei AVMS;
- y) „sistem IMI” înseamnă sistemul de informare al pieței interne pentru cooperare administrativă, astfel cum este menționat în Regulamentul (UE) nr. 1024/2012, este

sistemul utilizat în prezent pentru notificări în temeiul articolului 3 din Directiva privind comerțul electronic.

CAPITOLUL I

Domeniul de aplicare

Articolul 2

Principii generale

(1) Fără a aduce atingere dispozițiilor de la articolul 41 alineatele (1), (2), (3), (4), (5) și (6) din TUSMA, prezentul regulament reglementează procedura de restricționare, prin ordin al autorității, a liberei circulații a programelor, a materialelor video generate de utilizatori și a comunicărilor comerciale audiovizuale transmise de o platformă de partajare a materialelor video al cărei furnizor este stabilit într-un alt stat membru și care se adresează publicului italian, în conformitate cu criteriile prevăzute la articolul 3.

(2) Autoritatea ia măsurile menționate la alineatul (1) în cazul în care acestea sunt:

- a) necesare în legătură cu scopurile menționate la articolul 4
- și
- b) proporționale cu aceste scopuri.

Articolul 3

Criterii subiective de identificare

(1) Pentru a stabili dacă un program, un material video generat de utilizatori sau o comunicare comercială audiovizuală transmisă de un furnizor stabilit într-un alt stat membru se adresează publicului italian, trebuie îndeplinit cel puțin unul dintre următoarele criterii:

- a) utilizarea predominantă a limbii italiene în cadrul programului, al comunicațiilor video sau audiovizuale comerciale generate de utilizatori, care urmează să fie evaluat în raport cu audio, subtitrări sau utilizarea limbajului semnelor italiene;
- b) utilizarea limbii italiene în cadrul serviciului de platformă de partajare a materialelor video, care urmează să fie evaluată în ceea ce privește prezența elementelor textuale în limba italiană în interfața cu utilizatorul, precum și disponibilitatea funcției multilingve care include limba italiană;

- c) implicarea prin intermediul serviciului de platformă de partajare a materialelor video sau al programului, al materialelor video generate de utilizatori sau al comunicării comerciale a unui număr mediu semnificativ de utilizatori lunari unici în Italia, pe baza datelor furnizate de organisme cu cea mai mare reprezentare a întregului sector de referință, inclusiv având în vedere procesele de convergență multimedia, a căror organizare respectă, de asemenea, principiile imparțialității, autonomiei și independenței;
- d) realizarea de către furnizorul platformei de partajare a materialelor video de venituri obținute în Italia, chiar dacă sunt contabilizate în situațiile financiare ale societăților cu sediul în străinătate.

Articolul 4

Scopul intervenției

(1) În temeiul articolului 41 alineatele (7) și (8) din TUSMA, libera circulație a programelor, a materialelor video generate de utilizatori și a comunicărilor comerciale audiovizuale transmise de o platformă de partajare a materialelor video menționată la articolul 2 alineatul (1) poate fi limitată, printr-o decizie a autorității, în următoarele scopuri:

- a) protecția minorilor împotriva conținutului care le-ar putea afecta dezvoltarea fizică, mentală sau morală în conformitate cu articolul 38 alineatul (1) din TUSMA;
- b) lupta împotriva incitării la ură rasială, sexuală, religioasă sau etnică și împotriva încălcării demnității umane;
- c) protecția consumatorilor, inclusiv a investitorilor, în sensul TUSMA.

(2) În sensul alineatului precedent, autoritatea acționează:

- a) imediat și direct, în conformitate cu articolul 7 alineatul (4) prima teză, în cazul în care, la sfârșitul anchetei prealabile prevăzute la articolul 5, există o situație de urgență în sensul articolului 5 alineatul (4) din *Decretul legislativ* privind apariția unor fapte sau circumstanțe care constituie un prejudiciu grav, iminent și ireparabil al drepturilor utilizatorilor;
- (b) în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 10, în conformitate cu dispozițiile articolului 7 alineatul (4) a doua teză, în cazurile în care nu există nicio situație de urgență în sensul literei (a) anterioare.

CAPITOLUL II

Procedura de adoptare a măsurilor de restricție

Articolul 5

Măsurile de intervenție și activități anterioare investigației

1. Direcția, din oficiu sau după notificarea părții, efectuează verificările necesare pentru a verifica prezența conținutului adresat publicului italian care nu respectă scopurile prevăzute la articolul 4.
2. Direcția colectează toate elementele necesare, inclusiv prin inspecții, cereri de informații și documente, audieri, investigații și rapoarte.
3. În scopul desfășurării activității de supraveghere, direcția poate beneficia de sprijinul Grupului de Radiodifuziune Editorial, parte a Echipii Speciale Bunuri și Servicii a Poliției Financiare și a Secției Poliției Poștale și a Comunicațiilor Poliției de Stat, în conformitate cu memorandumurile de înțelegere semnate cu autoritatea.
4. Activitatea de verificare anterioare investigației se finalizează, cu excepția unor cerințe specifice și justificate, în termen de cinci zile de la data la care direcția a luat cunoștință formală de fapte.

Articolul 6

Raportarea către autoritate

1. Orice persoană poate raporta autorității difuzarea programelor, a materialelor video generate de utilizatori și a comunicărilor comerciale audiovizuale transmise de o platformă de partajare a materialelor video menționată la articolul 2 alineatul (1), în cazul în care consideră că conținutul este contrar scopurilor menționate la articolul 4.
2. Cererea menționată la alineatul (1) se trimite utilizând și completând, sub sancțiunea inadmisibilității, modelul pus la dispoziție pe site-ul web al autorității, indicând în special:
 - a) datele cu caracter personal ale persoanei care efectuează raportarea: numele, prenumele și reședința sau domiciliul ori numele, reprezentantul legal și sediul social în cazul persoanelor juridice;
 - b) numele furnizorului platformei de partajare a materialelor video în cauză;
 - c) conținutul despre care se presupune că este ilegal în temeiul prezentului regulament, furnizând toate elementele relevante pentru identificarea sa neechivocă și, dacă este posibil, persoana care l-a încărcat pe platforma de partajare a materialelor video;
 - d) orice alt element funcțional pentru evaluarea comportamentului raportat, o copie a oricăror rapoarte deja trimise furnizorului de servicii de partajare a materialelor

video și rezultatul acestora, precum și o copie a oricărei corespondențe între aceștia;

- e) motivele care justifică cererea și interesul presupus a fi prejudiciat prin diseminarea conținutului;
- 3. În cazul în care raportarea nu conține elementele menționate la alineatul (2) de mai sus, direcția, în exercitarea competențelor sale, poate, în orice caz, să inițieze investigația în cazul în care, pe baza unei examinări sumare a documentației primite, par să fie îndeplinite condițiile pentru adoptarea măsurii menționate la articolul 9.
- 4. Procedura în fața autorității nu poate fi deschisă dacă o procedură în fața autorității judiciare este pendinte pentru același obiect.
- 5. Rapoartele primite pot fi grupate în raport cu obiectul, interesul prejudiciat sau platforma în cauză și tratate în comun. În acest caz, termenul menționat la articolul 5 alineatul (4) curge de la primirea ultimului raport.

Articolul 7

Rezultatul activității anterioare investigării

- 1. Direcția dispune, în termenul menționat la articolul 5 alineatul (4), închiderea administrativă a cererilor care sunt:
 - a) inadmisibile din motive de nerespectare a cerințelor prevăzute la articolul 6 alineatul (2) sau din lipsă de informații esențiale;
 - b) inadmisibile în temeiul articolului 6 alineatul (4) sau pentru încetarea presupusei încălcări;
 - c) inadmisibile, deoarece nu intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament;
 - d) vădit nefondate, deoarece lipsesc în mod vădit condițiile de fapt și de drept care pot constitui o încălcare, inclusiv în ceea ce privește competențele autorității.
- 2. Direcția notifică solicitantului arhivările dispuse în conformitate cu alineatul (1) literele (a), (b), (c) și (d).
- 3. La fiecare trei luni, direcția informează organul colectiv cu privire la procedurile inițiate sau închise.
- 4. Directorul, după ce a obținut propunerea biroului competent care conține reconstituirea exactă a faptelor și evaluarea existenței unei situații de urgență în sensul articolului 4 alineatul (2) litera (a), cu excepția cazurilor prevăzute la alineatul (1), în termenul-limită menționat la articolul 5 alineatul (4), inițiază procedurile în conformitate cu articolul 8 alineatul (1). În cazul în care directorul nu consideră că există o situație de urgență în sensul articolului 4 alineatul (2) litera (a)

și cu condiția să nu dispună arhivarea în conformitate cu alineatul (1), același director, în același termen menționat la articolul 5 alineatul (4), transmite rezultatele activității de investigare prealabilă organismului colectiv pentru deciziile ulterioare menționate la articolul 10 alineatul (1).

Articolul 8

Procedura de anchetă în fața direcției

1. Direcția notifică inițierea procedurii furnizorului de platforme de partajare a materialelor video la punctul de contact pentru Italia, acolo unde este indicat și în temeiul articolului 12 din Regulamentul DSA, sau la sediul său social. Procedura se încheie în termen de 15 zile de la notificare, cu excepția oricărei suspendări, care nu depășește 15 zile, pentru desfășurarea unor investigații aprofundate specifice și motivate.
2. Comunicarea inițiatore conține identificarea programului, a materialului video generat de utilizator sau a comunicării comerciale audiovizuale despre care se presupune că este contrară intereselor și scopurilor menționate la articolul 4, un rezumat al faptelor și al rezultatului investigațiilor efectuate, indicarea biroului competent și a persoanei responsabile de procedură, precum și termenul de depunere a memoriilor în apărare și de încheiere a procedurilor începând cu notificarea.
3. Prin aceeași comunicare menționată la alineatul (1), direcția informează furnizorul platformei de partajare a materialelor video, care se poate conforma spontan cu cererea în termen de cinci zile de la notificarea inițierii, informând direcția, care dispune închiderea administrativă a procedurii.
4. Cu excepția cazurilor de adaptare spontană menționate la alineatul (3), la rezultatul investigației, direcția transmite documentele Organismului colectiv, făcând o propunere de arhivare sau de adoptare a măsurilor menționate la articolul 41 alineatul (7) din TUSMA.
5. În cazul în care, în cursul procedurii, reclamantul se referă la autoritatea judiciară pentru aceeași situație, acesta informează imediat direcția în acest sens. În acest caz, directorul asigură arhivarea prin mijloace administrative.

Articolul 9

Măsuri finale

1. Organismul colectiv încheie procedura în cazul în care consideră că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 2 alineatul (2).
2. În cazul în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 2 alineatul (2), Organismul colectiv dispune ca furnizorul platformei de partajare a materialelor video să ia toate măsurile, inclusiv eliminarea, care ar împiedica publicul italian să acceseze conținutul considerat a fi contrar scopurilor prevăzute la articolul 4.
3. Ordinul menționat la alineatul (2) de mai sus conține informații clare care permit furnizorului platformei de partajare a materialelor video să identifice și să localizeze conținutul ilegal în cauză, cum ar fi una sau mai multe adrese URL exacte și, dacă este necesar, informații suplimentare, în conformitate cu dispozițiile articolului 9 alineatul (2) litera (a) punctul (iv) din DSA și se transmite în conformitate cu indicațiile menționate la articolul 9 alineatul (2) litera (c) din DSA.
4. Ordinul trebuie executat cu promptitudine și, în orice caz, în termen de trei zile de la notificare.
5. Măsurile menționate la alineatul (2) se comunică cu promptitudine și, în orice caz, în termen de cel mult trei zile de la notificarea Comisiei Europene și a autorității administrative competente din statul membru în care furnizorul este stabilit sau se consideră a fi stabilit, împreună cu motivele urgenței, precum și a coordonatorilor de servicii digitale în conformitate cu articolul 9 alineatul (4) din DSA.

CAPITOLUL III

Procedura de raportare către autoritatea națională competentă

Articolul 10

Raportarea către autoritatea națională competentă

1. Organismul colectiv, după examinarea documentelor și evaluarea raportului prezentat în conformitate cu articolul 7 alineatul (4) a doua teză, cu excepția cazului în care consideră că sunt îndeplinite condițiile de arhivare sau, în situație de urgență, de inițiere a procedurii în temeiul articolului 8, dispune transmiterea imediată a documentelor autorității naționale competente din statul membru în care furnizorul este stabilit sau se consideră a fi stabilit, activând procedurile relevante de cooperare între statele membre prin sistemul IMI, inclusiv prin utilizarea informațiilor relevante furnizate de Memorandumul de înțelegere.
2. În cazul în care nu s-a primit nicio comunicare din partea autorității naționale competente în termen de șapte zile de la transmiterea documentelor menționate la alineatul (1) sau în termenul diferit prevăzut în procedurile de cooperare relevante,

direcția informează Organismul colectiv și dispune inițierea procedurii, în conformitate cu articolul 8.

3. În cazul în care autoritatea națională competentă a transmis măsura adoptată în termenul prevăzut la alineatul (2), direcția evaluează caracterul adecvat al acesteia și întocmește un raport specific pe care îl transmite Organismului colectiv în termen de șapte zile, prin care ia la cunoștință sau dispune inițierea procedurii, al cărui act final, dacă constă într-un ordin în sensul articolului 9 alineatul (2), se comunică înainte de adoptare Comisiei Europene și autorității naționale competente prin sistemul IMI.

PARTEA II

Dispoziții finale

Articolul 11

Termene-limită

- (1) La calcularea termenelor menționate în prezentul regulament, se iau în considerare numai zilele lucrătoare.
- (2) În cazul în care este necesar să se solicite informații, termenele se suspendă de la data protocolului de ieșire până la cea a protocolului de intrare și, în orice caz, pentru o perioadă care nu depășește 10 zile.

Articolul 12

Reguli de sesizare

- (1) Pentru ceea ce nu este prevăzut în mod expres în prezentul regulament, se aplică Regulamentul privind sancțiunile.
- (2) Competența celorlalți coordonatori ai serviciilor digitale de a adopta ordine în temeiul articolului 9 alineatul (4) din Regulamentul privind serviciile digitale rămâne neafectată.

Articolul 13

Clauza de revizuire

- (1) Autoritatea își rezervă dreptul a revizui prezentul regulament în termen de doi ani în lumina experienței în ceea ce privește aplicarea.